משרד ראש הממשלה
המשרד לענייני גמלאים | משרד החינוך
60 שנה למדינת ישראל
מנהל חברה ונוער
יד ושם
רשות זכרון לשואה ולגבורה

"לְדוֹרוֹת"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים כמו גם לבני הדורות הבאים שכן בעזרתו יוכלו להכיר את אוסף הסיפורים הפרטיים המרכיב את התמונה הרחבה. לסיפור האישי שלכם יש אפוא חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד במסגרת פרויקט לציון 60 שנה למדינת ישראל.

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי נכון להיום

שם משפחה: שטרנליב	שם פרטי: נתן

פרטים אישיים לפני ובתקופת השואה

שמות ומקומות יש לרשום בדפוס- גם בלועזית במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה: שטרנליב	בלועזית STERNLIEB		שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה: נתן	בלועזית NATAN	מין: ז	תאריך לידה: 4/5 או 9/10 שנת 39-41 (לא ידוע)
מקום לידה (ישוב, מחוז): וטרדורנה, סוצ'בה	בלועזית VATRADORNE		ארץ לידה: רומניה (טרנסילבניה, בוקובינה לשעבר)
שם פרטי של האב: צבי	שם פרטי ושם נעורים של האם: אסתר אורן		
שם פרטי של האישה/הבעל (אם נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): וטרדורנה, סוצ'בה	בלועזית VATRADORNE		ארץ מקום המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:		
מקומות מגורים בזמן מלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): מולדובה (אוקראינה לשעבר), בכפרים: בריצ'ן, סלידי, טרספור, טולצ'ין ומוגילב			
האם היית בגטאות? אילו?			
האם היית במחנות? אילו?			
מקום השחרור בריצ'ן			תאריך השחרור לא זוכר
האם שהית במחנה עקורים? איזה?	לאן הלכת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? לווטרדורנה (לעיר המוצא)		
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת העליה 1963		שם האנייה:

נא ספר/י על קורותיך לפני המלחמה
(נקודות להתייחסות: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):

אבי היה איש דתי, חבר באגודת ישראל ושירת כקצין בדרגת סגן-אלוף בחיל התותחנים של הצבא האוסטרו-הונגרי, במשך 8 שנים וכן נלחם במלחמת העולם הראשונה. השכלתו כיתה אחת בלבד אך בזכות היותו גאון פיננסי ועובד חרוץ היה לאיש עשיר. הוא את בית התמחוי הראשון בבוקובינה ובית כנסת מפואר בעיר וטרדורנה הוא היה בעליו של מפעל למי סודה, לסוכריות, למשקאות אלכוהול ומשקאות קלים. עבד גם בחיתוך עץ היינו 5 אחים ואחות אחת במשפחה. כיום חיים אני ואחי שמחה.

כשפרצה המלחמה הייתי בן 3.

לאבא היו לולים במשותף עם אדם גרמני בשם ארן פריסטר. ערב המלחמה, הוא הציע לנו כרטיסים לארגנטינה וסכום כסף גדול וייעץ לנו לעזוב. אבא בשל היותו מאמין התייעץ על כך עם הרב והחליט שלא לעזוב.

נא ספר/י על קורותיך בזמן המלחמה (נקודות להתייחסות: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, מסתור או זהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, השחרור וחזרה הביתה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע משמעותית להצלתך; בריחה/הגירה מאונס, פינוי/אווקואציה למרכז ברה"מ):
באחד הבקרים נכנסו לבית הכנסת של אבא חיילים והודיעו לכולם להגיע לתחנת הרכבת עם כל הציוד ב-9 בבוקר.
מווטרדורנה יצאו מעל 7000 יהודים ברכבות של פרות. נסענו יום ולילה עד לנהר נייסטר ושם אילצו אותנו לחצות את הנהר ברגל
תוך שחיילים דוחפים חלק מהאנשים אל המים לאחר שחצינו את הנהר פיצלו אותנו לקבוצות ופיזרו בין הכפרים באזור, ואלו
שם גם פגשנו יהודים ממקומות נוספים כמו יאסי.
למעשה היו מחנות הסגר, במטרה להרעיב אותנו עד מוות. עם הזמן החלו מחלות כמו טיפוס כולרע ודיזנטריה ואלה חלו לקטול
את חייהם של אלפים, לעיתים לא ידעו אף לזהות את הגופות ולעיתים גם נקברו גופות יחד.
החלה מלחמת הישרדות. אנשים ניסו להשיג אוכל או עבודה בכל דרך. מי שניסה לברוח ניתלה.
האווירה אצל אנשים רבים הייתה שהם פשוט מחכים למוות.
במוגילב, הגשר שמקשר את העיר נפגע, כנראה מהפגזה. אבי נלקח לעבוד בשיקום הגשר. בזמן עבודתו, ניגש אליו חייל גרמני
שהתרשם מיכולותיו פנה אליו "פאפלוכטה יודן" – יהודי מקולל – ושאלו מנין הכוח והידע שלו בעבודתו. אבא ענה לו בגרמנית
שעבד כל חייו קשה. ענה לו החייל "ודאי לא היית חייל, שכן יהודים פחדנים". סיפר לו אבא על שירותו בצבא האוסטרו-הונגרי
ועל אותותיו. מכאן הסתבר שגם אביו של החייל היה גנרל בחיל התותחנים (הוביצרים) של צבא זה, ואבא הוא זה שהעביר
למשפחתו את ההודעה על מותו. עובדה זו הדהימה את החייל, ומאז נתן לאבא מידי יום חבילת אוכל וזה מה שהציל את משפחתי.
מאיר, אחי, נהרג כאשר חייל גרמני ביקש ממנו סיגריה ולא היתה לו, ממכה בקת רובהו.

נא ספר/י על קורותיך בארץ ישראל מאז העלייה **(נקודות להתייחסות: בריחה, העפלה וקליטה):**
לאחר השחרור, הלכנו ברגל חזרה לעיר וטרדורנה, עם אבא, בקבוצה של כ-12 אנשים ובדרך הצטרפו נוספים. הלכנו בלילות
וההליכה הייתה קשה מאוד. כשהגענו אל הבתים, מצאנו אותם כאורוות ואבא צריך היה להתחיל לבנות הכל מאפס.
הצלחנו כיוון שנשארנו יחסית משפחה גדולה.
בתקופה שלאחר המלחמה החלו שינויים פוליטיים ברומניה ועלייה של הקומוניזם לשלטון לכן ביקשנו לעלות לארץ ישראל.
האישור ניתן לאחר 10 שנים ועלינו אבי ואני במטוס דרך יוון. שוכנו בצריף בגבול עם קלקיליה, ליד כפר סבא.
אחי, אליהו שכבר היה בארץ לקח את אבא ואותי להרצליה ואני התחלתי לעבוד בבניין.

נא ספר/י על חייך בארץ **(נקודות להתייחסות: לימודים, תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה, דורות המשך וכו'):**
רוב חיי עסקתי בבניין, היו אני עובד באבטחה בקניון שבעת הכוכבים.
את שירותי הצבאי עשיתי בצאלים במשך שישה חודשים, בתקופת הפא דיונים. השתתפתי בכל המלחמות (פרט לאחרונה)
יש לי 3 בנים, כיום מלח הארץ ושירתו בצבא ויש לי 5 נכדים.